

STORTINGET

Representantforslag 208 S

(2020–2021)

fra stortingsrepresentantene Mona Fagerås, Nicholas Wilkinson og
Freddy André Øvstegård

Dokument 8:208 S (2020–2021)

**Representantforslag fra stortingsrepresentantene
Mona Fagerås, Nicholas Wilkinson og Freddy
André Øvstegård om en langtidsplan for barn og
unge**

Til Stortinget

Bakgrunn

Koronakrisen har rammet barn og unge særlig hardt. Ett år inn i pandemien ser man at antall alvorlige voldssaker mot barn har økt med over en tredjedel. Særlig vold mot barn under to år har hatt en markant økning. Det har vært en kraftig økning av antall ungdommer som blir innlagt med, eller søker hjelp for, spiseforstyrrelser. En rekke organisasjoner som jobber med barn og unges psykiske helse, har varslet om kraftig økt trykk og frykt for «en pandemi av psykiske lidelser» etter koronapandemien. Antall unge som rapporterer at de føler seg ensomme, har økt. Det er også en kraftig økning blant minoritetsungdom, og særlig jenter, som tar kontakt med minoritetsrådgivere om negativ sosial kontroll og æresvold.

Forslagsstillerne mener det er behov for kraftige kripakker for barn og unge. Men det er også på tide å se fremover og rigge Norges politikk for barn og unge til hva som kommer etter krisen. Forslagsstillerne ønsker derfor en langtidsplan for barn og unge. I Norge har man langtidsplaner for Forsvaret, høyere utdanning og transportsektoren. For tanks, jagerfly, universiteter og motorveier. Ikke for barn og unge, samfunnets viktigste ressurs og verdi. Tjenestene for barn og unge trenger den samme typen langsiktig tenkning.

Det er lagt fram stortingsmeldinger om langtidsplan for Forsvaret og for transportsektoren, og det samme ønsker forslagsstillerne for barn og unge. En stortingsmelding som legger opp en plan for hva som skal satses på når det gjelder viktige tjenester for barn og unge i en fireårsperiode, særlig når det gjelder det kommunale og statlige tilbudet. Det er en utfordring at kommunene må legge frem budsjetter for fire år av gangen, mens regjeringen bare legger planer for midler i ett år av gangen. Det gjør at mange kommuner sannsynligvis kommer til å måtte kutte, eller ikke oppskalere, kritiske tjenester rettet mot barn og unge, fordi det er usikkerhet om det vil være midler om 2–3 år. Nå trengs et opplegg for en vedvarende, strategisk satsing på barn og unge over tid.

En langtidsplan kan gi kommuner og andre aktører og tilbud forutsigbarhet til å planlegge og utvikle tjenestene over tid. Planen kan skissere hvor store overføringer som skal gå til tilbudene over flere år, tjenester som skal satses særlig på over tid, og innføringen av nye tiltak for barn og unge. Den oppvoksende generasjonen kan ikke komme skadelidende ut av pandemien med dårligere framtidsutsikter enn tidligere generasjoner, derfor må tjenestene rustes opp, og det må tenkes langsiktig.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen legge frem en stortingsmelding om en langtidsplan for å styrke barn og unges viktigste kommunale og statlige tilbud og tjenester, inkludert, men ikke begrenset til, utdanning, barnevern, frivillighet, psykisk helse for barn og unge, fritidstilbud og tiltak mot vold og overgrep.

7. april 2021

Mona Fagerås

Nicholas Wilkinson

Freddy André Øvstegård